

Учестровачно Време

ЦЕНА 5 ДИН.

Бр. 28.12.VII.1931.

ХУМОР

ПОМИРЉИВИ СУДИЈА

Судија је позвао оба супружника у свој кабинет, понудио их је да седну, и окренувши се озбиљно ка мужу, рече му:

— Господине, слушајте вас.

— Господине судијо, поче муж, ево већ има петнаест година како смо венчани, госпођа и ја. И Доротеа, коју овде видите пред собом, није ме никад послушала...

— Та шта то говориш!

— Госпођо, прекиде је флегматично судија, дозволите да господин говори.

— Да, господине судијо, продужи муж, ја сам рекао, и то понављам: моја жена ме никад није послушала у току мога дугог мучеништва.

— Господине судијо, рече тада Доротеа...

— Дозволите, госпођо, прекиде је судија, ја вам нисам дао реч.

— Дакле ви ме, господине спречавате да говорим! И ви то зовете правдом! То је и сувише.

— Умири се, госпођо, умири се, ја сам овда да вас измирим. Продужите, господине.

— Дакле већ сам рекао да ме моја жена још никад није послушала. И што је још горе, господине, она се разљути ни за шта. Ево једног примера: пре извесног времена, господине судијо, имали смо госте на вечери. Ја сам учинио мојој жени неку ситну примедбу односно справљене салате. Она се наљутила; дискусија је постајала све живља и жучнија, док тако госпођа није дочекала чинију са салатом и викнула ми:

— Само реци још једну реч, Хекторе, и ја ћу ти бацити ову чинију на главу...

— Хајде, бацај само, рекох јој ја, уздржавајући се да не експлодирам.

— И, господине судијо, нећете веровати, али тако ми моје части, ја сам добио чинију о главу: чинија се разбила, моја глава је била разбијена, две чаше су разбијене, једном речју све је било поразбијано...

Код тих речи судија је скочио са свог места:

— И ви кажете да вас ваша жена никад не слуша? Ви сте рекли госпођи:

— «Бацај само!»

А она се није дала молити, као што се види из вашег исказа.

Доротеа је плакала, и мрмљала:

— Ах! господине судија, ви сте праведни!

Што се тиче Хектора, он као да је био мало запрепаћен.

— Чујте, продужи судија, ви сте били боље среће но ја. Дозволите да вам изнесем једну малу сцену, која донекле личи на ову, што сте ми ви овде испричали. Пре неки дан код нас је био на вечери један мој стари пријатељ, кога моја жена никако није трпела. На крају вечере она је гледала да се за нешто закачи, и да се са мном посвађа због неке ситнице. Кад јој више нису изгледали довољно јаки њени аргументи, она је дограбила један тањир са сиром:

— Реци само још једну реч, запрети она, и ја више не одговарам за себе!

— Ја сам одговорио жучно:

— Бацај га, бацај га, ја ти наређујем!

А у себи сам мислио:

— Хоће ли ме најзад једном послушати?

— Ви, можда мислите да ми је она испунила жељу? Не, господине, то би било и сувише лепо.

Она ме је погледала право у очи и рекла је:

— Е, гле, а од кад се то служи прво домаћин, па онда гости?

И рекавши ово бацила је тањир са сиром госту у лице!

— Видиш ли, Хекторе, видиш ли, рече

— Пфуј, мали; срам те било. Зна ли твоја мајка да ти на улици пушиш.

— Оооо! А зна ли ваш муж да се ви на улици упуштате у разговоре са непознатим мушкарцима.

живо Доротеа, ето ја то никад не бих учинила!

— И зато ја препоручујем господину да буде попустљив. Госпођа вас је ипак једном послушала. Будите за сада задовољни тиме. Немојте тражити много од једном.

А. Крозијер.

Пола ноћи је откуцало. Другови из кафане изађоше сви, сем два стара пријатеља, од којих један пуши и ћути, јако замисљен!

— Зар не идеш кући? — упита га други.

— Хтео бих, али не могу.

— Не можеш? А што?

Настао би рат са мојом женом! Замисли да сам јој у девет сати јавио телефоном да не могу доћи кући и да сам јој објаснио разлог...

— Па онда?

— Па онда... несрећа је у томе, што сам тај несретни разлог сада заборавио.

Наредник: — Регрут Панто, ти имаш пушку.

Регрут: — Имам, г. наредниче.

Наредник: — Претпоставимо да метнеш набој, да нацелаш, да повучеш ороз, а пушка неће да окине. Шта је могло да јој се деси?

— Значи да куршум није био добар.

— Али, претпоставимо да је куршум добар, па ипак не окине.

Регрут Панта мало се замислио.

— Онда значи да ороз није довољно дугачак да удари капислу.

— Претпоставимо да је и ороз довољно дугачак да удари капислу, али да куршум не окида.

Регрут Панта упео је све силе свога мозга и не може да нађе решење. Најзад, погледао је очајно наредника:

— Али, г. наредниче, зар сви ти малери морају баш мени да се десе?

Нескромност

«Верујете ли да је генијалност наследна?»
«Не знам, госпођо, немам деце».

Отац: Ево, сине, видиш, то је кумовска саама, а тамо лево Јупитер, а оно тамо су велика кола...

Син: Од колико коњских снага?

Отац: — А чиме ти је претио учитељ музике, када је тражио да му узвратиш пољубац?

Кћи: Рекао је да ме неће више никада пољубити.

Бароница Орци

Заклетва

(19)

— Брогер, еј, Брогер, викао је он; где сте? Ах! ево га! рече он кад је грађанин Брогер, пул љубазности и сали, и са ценовима напуњеним енглеским златом, дошао у собу.

— Где си се досад скривао? Хајде, наћи још мало конопца да довршимо са везивањем оних добрих војника, а затим их брзо доведите овде да им дамо ону дрогу, што сам ја спремио за њих. Ја сам свакако више волео да нисам морао повести и њих, али онај Хапиро би у том случају могао нешто да посумња. У сваком случају неће им се ништа страшно десити. Ове добре патриоте само ће имати да отспанају неколико сати дубоког сна, за које време нам неће моћи ништа да нашкоде.

На улици је борба била кратка. Три младе помоћника Црвеног Мурона напали су тако изненада и са таквом жестином на два војника Хапироа, да они нису стигли чак ни да пику: «У помоћ!»

Уосталом спако призивање у помоћ било би узалудно. По овој мрачној и киновитој ноћи, улица је била потпуно пуста; сви ватренији грађани још су били окупљени око Палате Правде. Две или три главе помоћника су се до душе на прозорима суседних кућа, али у помрчини нису могли ништа разазнати, а уосталом кад је кратка борба завршена, опет се све умирило.

Дакле у улици Арбр-сек је владао опет потпуни мир, а у крчми код «Сломљеног Крчага» лежала су на поду два војника народне гарде, везани и запушених уста, док су се друга три војника смејала, бришући са чеља зној.

Лорд Антони Девурст, сир Анри Фулз и лорд Хастинг одиграли су сјајно своје улоге. Лорд Хастинг је предао писмену заповест Хапироу. У сред њихове мале групе стајао је смели човек, атлетског раста, који је направно овај план.

— Ето, драги пријатељу, први чин је доста добро прошао, рече он. А сада морамо прећи на други чин. Морамо побећи из Париза још ове ноћи, иначе сутра би нам претстојала свима гилотина.

Његови пријатељи и помоћници схватили озбиљност, која се осећала у његовом гласу, подигоше главе, спреми да послушају заповести свог шефа.

Сир Перси је међутим, окренувши се Жилијети, и поздравивши је, рекао:

— Госпођице де Марин, дозволите ми да вас одведем у једну собу недостојну вас, али где ћете ипак моћи да се одморите неколико тренутака, док ја будем разговарао са мојим пријатељем Делатуром о ономе шта треба даље да чинимо. У тој соби ћете наћи и преобуку, коју ћу вас молићи да обучете, не губећи ни једног тренутка. На жалост то су неки гадни дроњаци, али ми понаш не смемо личити ни из далека на аристократе, и од тога како ви будете изгледали зависеће и наше, као и наше спасење.

Он је галантно пољубио руку младе девојке, и отворио је једна врата од суседне собе.

Чим су врата била затворена, он се окренуо својим пријатељима:

— Више нам нису потребне те униформе, рече он. Тони, има овде један свежањ са неким старим подераним оделима. Обучите те крвотине што брже можете. Ноћас ми морамо имати изглед најгоре банде санкилота, какве се још нису виделе париским улицама.

Лорд Антони Девурст, један од најелегантнијих дендија енглеског двора, извукао је из једног побуђалог плакара неки пакет

са правим ритама. За неколико тренутака преобука је извршена, и четири индивидуе, у подераном оделу, сумњивог изгледа, стајало је испред саог шефа.

— Сјајно, узвикну весело сир Перси. А сада да видимо је ли готова госпођица де Марин.

Тек што је он то рекао, а врата суседне собе су се отворила, и на њима се појавила једна чудна појава: једна жена одевена у неке подеране хаљине, гаравог лица, масне косе, увучене под једну прљаву капу, ушла је у собу.

Узници одушевљена дочекали су је. Видећи да је имала да игра једну активну улогу за општи спас, Жилијета де Марин је повратила потпуно своју хладнокривост духа. Смели људи су ставили своје животе на конку да би је спасли; а сада је дошао ред на њу да им својом енергијом помогне да изврше свој план. Она се дакле трудила, обукавши ове рите, да и по изгледу личи на неку париску бедницу. И шеф ове храбре трупе имао је само да баци поглед на ово потпуно успело маскирање, па да буде уверен да ће се његове наредбе верно извршити.

А и Делатур је сад имао изглед правог сан-килотисте, са својим трикоом од црне вуне, својим подераним панталонама и босим ногама, са дрвеним, блатњавим ципелама.

Сви су најпажљивије слушали инструкције које им је давао сир Перси.

— Помешаћемо се са побуњеницима, и требаће да вичемо, да гестикულიшемо као они, и уопште да се у свему угледамо на њих. Госпођице де Марин, примите моја честитања због нашег костима. Молићу вас да узмете за руку нашег пријатеља Делатура, и да не испуштате ту руку ни под каквим изговором, а чини ми се да вам неће бити тешко да се држите те наредбе, доладе он смећећи се весело. А ваша дужност, Делатуре, неће бити много компликована: наређујем вам да се старате о госпођици де Марин, и да је не испуштате ни зашта на свету, све док не изиђемо из Париза.

— Док не изиђемо из Париза! понови Делатур.

— Да, сасвим тако, продужи сир Перси енергично, док не изиђемо из Париза! и то ћемо изићи са једном гомилом, која ће урлати, тражећи нас, тако да ће полиција бити још на већој опрези. Драги пријатељи, пре свега треба да запамтите да је наш знак дозивања оштри крик галеба, поновљен три пута. Тај ће вас крик водити све док не будемо прешли градске зидове, то јест док не дођемо понова у слободу. А сада хајде, у име Бога!

Његови пријатељи су га слушали, треперећи од узбуђења. Како би могли а да не иду за овим смелим и храбрим шефом.

— Пођимо дакле! заврши Блакнеј. Онај људи Блакнеј је већ сигурно растурио оне хорде гадних хијена. Гомила ће се сада сигурно упутити ка Тамплу да тамо тражи свој плен. Пођимо за њом. Напред, пријатељи моји! Не заборавите на крик галеба! Делатур је узео руку Жилијетину.

— Спремни смо, рече он, и нека нам Бог помогне!

А тада су ова петорица људи, окружујући Жилијету, изишли из крчме на улицу.

XXIX.

МЕНИЛМОНТАНСКА КАПИЈА

Хапиро није могао да задржи масу народа пре но што му је стигло појачање. Неколико минута пошто су побегли Жилијета и Делатур, побуњеници су пробили брану, коју су сачињавали војници народне гарде, и полетели су ка колама, где су констатовали да су ова била празна и да осуђеника више није било у њима.

— Сада су готово већ стигли у Тампл, викао им је Хапиро, задовољан због њиховог разочарења.

Могло се једног тренутка већ мислити да ће се бес гомиле окренути против капетана националне гарде и његових људи. Видећи каква му опасност прети Хапиро је сав пребледео. Али истог тренутка се чуо кроз мрак узвик:

— У Тампл!

— Тако је... У Тампл! У Тампл!.. одговори више гласова...

И ускоро је исти узвик понављала цела маса народа. Настало је страшно гурање, људски талас се бадио ка мосту Шанж и прешао на другу обалу реке. После неколико тренутака на Ситеу је понова завладала тишина, док је улицом Сен-Мартен, Тампл и другим објазним улицама одјекивала дивљачка песма «Ини ће».

Напустивши улицу Арбр-сек, сир Перси Блакнеј и његови пратионици су нашли кеј поред сене готово сасвим пуст, али није било тешко погодити у ком је правцу отишла гомила, водећи се при том дармом и ципелама, које су се чуле од Шатлеа и Општинског Дома. Вођени том дармом, они су брзо ишли кејом, не изазивајући никакву сумњу код ретких пролазника. Они су сред само неколико манифестаната, код којих је киша умањила ватреност, и који су се враћали својим кућама, потпуно помисли, и рђаво расположени.

Сир Перси, који је предводио малом групом, није се устручавао да им поставља питања у пролазу:

— Еј, грађани, да ли су сустигли издајнице? Хоћемо ли ми стићи на време да видимо како их вешају?

Пролазници, бесни што они нису ништа видели, једва су одговарали. Неко је добашио:

— Не морамо овде пропасти на киши да би обесили вечерас људе који ће сутра бити гилотинирани!

Ускоро мала трупа је зашла у уске, мрачне улице. На раскрсју улице Аршин и улице Тампл, сир Перси се окренуо ка својим пратиоцима. Грађа, која их је довде водила, одједном је постала неомда јака.

— Пријатељи моји, рече он сасвим тихо на енглеском, сада се приближавамо ономо олошу. Пожурите се и гледајте да се угурате у најгушћу гомилу. Наћи ћемо се с друге стране затвора. Нарочито назите на крик галеба!

Не чекајући на одговор он се нагубио у помрчини.

На крају улице чула се непрекидно урлање. Очигледно је било да су побуњеници стигли испред затвора и тражили да им се препусте осуђеници, због којих су дошли доде, и који су им мало час умалили.

Делатурова рука је јаче стегла Жилијетину руку.

— Да ли вас је страх, драга моја? прошапута он нежно.

— Није, пошто сте ви поред мене, одговори она сасвим тихо.

Дошао је тренутак кад је требало делати с хладнокрвношћу. Покорављујући се наредби Црвеног Мурона, сви су се пожурили, и пошто су прошли поред неколицине заосталих побуњеника, помешали су се са гомилом. Све док нису зашли доста дубоко у гомилу, лорд Хастингс, сир Анри Фулз и лорд Антони Девурст су ишли брзо, а за њима и Делатур са Жилијетом. Али ускоро затим остало им је само да пугну да их носи људски талас, који је избио на трг Тампл.

— Наставиће се —

ГРЕХ ИЗ МЛАДОСТИ

Пошто је прочитао писмо господина Бертијеа, гроф га је бацио на свој писаћи сто, окренуо своју фотељу ка посетиоцу, прекрстио своје бескрајне ноге које као да су га увек нешто ометале, и наменио се љубазно и благонаклоно на Анри Лику.

— Е па добро драго дете, рече он пријатним гласом, пуним искрености, то је сирена ствар, и ви сте сад мој секретар. Препорука мога драгог учитеља је неодољива; јер и ако ми писмо једномисленици по убеђењима, ја сматрам да је он диван човек, и лепо мишљење које он има о вама унапред вам обезбеђује и моју наклоност... Ступићете на дужност од сутра.

Видећи срећан осмех, који је обасјао лице младићеног г. де Вендеја се задовољно протрљао рукама.

— Ви сте одгојени у модерним идејама. Ми никад нећемо узајамно претресати политичка и перска питања. Ви ћете убрзо увидети да ћемо имати наметнијих ствари да чинимо... Уосталом вама су свакако познати услови под којима ступате у службу код мене... Они вам конвенирају?... Онда је ствар у реду... А сада пређимо на разговор о вашем послу... Пре свега молићу вас да мало уредите овај вешар, рече он прелазећи погледом око себе... Ах! несрећни младићу нагутаћете се много прашине!.. И баш тај период ме је нагнао да узмем себи помоћника... Ја сам се дуго претомнишао. Оно мало што ћу вам ја дати као плату претставља никак за мене један издатак, а ја имам толико света да помажем!... Ја сам до сада све сам радио. Али сад више не могу све да постигнем сам. А после ред, класификација... признајем да ту нисам јак. Свако јутро док ја будем примам посету ви ћете прегледати кореспонденцију, и водите малу књиговодство о нашој имовини... О! не бојте се, ја знам да ви имате да радите за вас, и ја вас нећу преоптеретити... А ви ћете ми ипак, драго дете, бити од велике користи.

Г. од Вендеја је говорио са толико добродушности, и чисто се стидео кад је био приморан да помене своја доброчинства, да је Хапри Лик, по природи слабо осетљив, био дирнут.

«Господине, одговори му са пуно топлине, ја ћу вам бити много обавезан. Место које ми нудите је скромно, али ја сам њиме задовољан. Оно ће ми дати могућности да продужим своје студије и спреим се за будућност... Ја то нећу заборавити... Што се тиче посла, у коме ћу и ја имати скромног удела, знам унапред колико ће бити занимљив. У питању је раздвајање милостиња, није ли тако? Г. Бартје ми је већ говорио о вашим доброчинствима...»

При овој речи, г. од Вендеја нагло устаде и прекида Лику:

«Не говоримо о томе, рече са својом дирљивом скромношћу, не говоримо о томе... Ми се један другом свиђамо, а то је главно... А сад, мој млади пријатељу, морам се са вама опростити, јер ја још нисам ручао, а треба још пре дванајест сати да будем на крају Вилета... Дакле, за сутра вас очекујем... Још једном вам кажем: спремте се да се нагутате прашине».

II.

Детињство и прве године младости Хапри Лику биле су врло мучне.

У лицеју Хаприја IV, био је благодетицац и добијао увек све награде. За своја лична задовољства једва да је имао десетак суа недељно. Његова мати, жена пуна енергије, није никада долазила да га тражи у одељење за разговор, да не би мешала своју извештају принцу са тоалетима других господи. Школске распусте проводио је с њом у Паризу, у малом тужном, али чистом

стану као и у Лицеју. Врло вредан и врло интелигентан, могао је прескочити трећи разред и овет бити међу првима у четвртном.

Професори су много полагали у њега, али га другови нису много волели, због његове повучености и његове тихе природе. Уопште је глупо потстицати те школске борбе, та такмичења међу друговима. Код извесних природа, овај систем развија нарочито амбицију и гордост. У седамнајестој години, Хапри Лик остао је сироче, без икога свога, са дипломом у цену. И он прихвати храбро и хладно тај тежки почетак живота. Храбрио је се рђаво, имајући свега неколико кондиција, али је зато постао ревносан читалац јавних библиотека, и пунио свој мозак разним доктринама, које ласкашу његовом инстинктивном презирању људи и његовој нади да се освети том неправичном друштву. Као дете, молитве је понављао махинално; у осамнајестој години постао је прави безбожник. У политичком погледу сањао је о једном друшћем уређењу државе врло различитим од наше смешне демократије, где би се све постигавало личном заслугом и личном вредношћу; али је у души за себе задржавао, као и сви амбициозни људи, право да злоупотреби своју моћ. Неуспех, који је доживео приликом полагања лисанса, а који стварно није заслужио, пао му је врло тежко. Обесхрабрен, почео је мање да ради, и у тим часовима нереди разбукташе се у њему свом силином младићске жеље.

Тада га је његов стари наставник реторике, који га је нарочито ценио, и с којим је Лик одржавао везе, препоручио г. од Вендеју. Отишао је њему са непријатељским осећањима; али су они осећаји нећ у самом почетку били онекшани љубазношћу и наклоношћу грофовом.

Већ у осам сати долазио је Хапри Лик у улицу Регар, и седео за мали сто у трпезарији. Али је сваког часа одлазио у кабинет графов, да узме или остави на своје место какав списак или кутију; граф је остављао своја врата отворена и рекао једном за свагда своме секретару, да се може слободно кретати по целом стану, не обзирајући се чак ни на посете. Ове су, међутим, биле многобројне и Гаспар, ода ни слуга, који је био ордонанс г. од Вендеја за време рата, распоређивао их је на две куле у претсобљу и уводио их редом једног за другим са невероватном дисциплином. Иза белих кана калуђерица, следовала је мантија каквог калуђера или свештеника. Жене, повезане марамама, мешале су се са старшима у отрованом оделу. Било је често и по каква сирота мајка, пражена бледим мушкарчетом, или слабуњавом девојчицом. Све је њих г. од Вендеја примао и саслушао, а при поласку Хапри Лик је могао увек чути звук златног или сребрног новца. Уосталом, хартије, које је сређивао давале су му стално нове доказе о добротама графовим. Била је ту, најпре, његова преписка са болницама, азилима, покровитељским друштвима и хуманим установама свих врста; затим многобројна писма, којима му се скреће пажња на поједине несрећне случајеве, на свима овим писмима биле су забелешке, исписане његовом руком, које су сведочиле, да је он, лично, одлазио на први такав позив, да види те сироте људе и однесе им прву најпотребнију помоћ. Најзад, био је ту буџет његове дарежљивости, која је, и ако површно састављен ипак омогућавао да се види да је од својих педесет хиљада франка ренте једва једну десетину употребљавао на своје личне трошкове.

Ово неисцрпно милосрђе и ова увек активна доброта, које је Лик имао стално испред очију, приморавали су га на све

веће поштовање и дивљење. Међутим, његово нерасположење плебејца и материјалисте борило је се против тог осећања. Хтео је на неки начин да помрачи примеран живот овога аристократе и добра дела овога хришћанина.

«Не дајмо се обманјивати, мислио је понекад млади скептик. Ако се г. од Вендеја, поред своје ренте од педесет хиљаде ливри, задовољава платом једног подшефа и живи као каква кукавица, он себи на тај начин купује унапред сваке године за четрдесет пет хиљада франка раја. По његовом мишљењу, сва та милосрђа нису била ништа друго, до улог за будућност његове душе и богате уплате на каси друштва за осигурање на вечни живот. Ево, дакле, његове заслуге знатно умањене; и посматрано с те тачке гледишта, његово милосрђе је чиста обизривост и мудра економија. За једног богомољца, убеђеног да нема веће милине, по гледати вечито у лице вечнога Бога, нема те жртве која би била вредна да човек за њом зажали. Чак кад бих био исповедник г. од Вендеја, ја бих га преклињао да се одрекне својих цигара од петнајест суа, које га сигурно излажу чистишћу од неколико година. Ја овде правим застареле и волтерске шале... Познати Тенов афоризам, који каже да су врлина и порок природни производи као шећер и витриол, довољан је да објасни господарско понашање. Ја верујем да би он чак и без те вере у Бога и наде да иде право на небо, волео свога ближњег и дао му и кошуљу од себе. Зашто? Из простог разлога што он налази неограничено задовољство да чини милостињу, као што други налазе задовољство у проводу. Онај, на пример, који воли лепе жене са луксузним прохтењима није никакав кривац, јер обезбеђује напредак јувенира и крајчица, исто као што г. од Вендеја, купујући лекове својим малим туберкулозним болесницима потпуну апотекарску и трговачку рибљег златиња. Његово је задовољство деликатније и духовније од задовољства једног пијанца; али је то ипак једно задовољство. Зато ту нема места никаквом дивљењу... Хајдемо још даље, и претпоставимо да је закон природног одабирања тачан, а ја мислим да је тако... Зар у том случају г. од Вендеја не чини једно рђаво дело, одлажући дефинитиван одмор и охрабрујући наможавање свих ових пропалица, који ни мало не полажу на тај живот и греше, у сваком случају ако на њега полажу... Ја знам добро да се свирепе теорије о борби за опстанак и право јачега не слажу ни мало са нашим сновима о крајњој равноправности и социјалном нивоу. Ја обећавам себи, да ако икада постанем неко или нешто, нећу никако признати да сам присталица дарвинизма, пред мојим земљацима који су већином осредњи демократи или сентиментални буржоа. А после, ма колико да је Дарвин славан човек и његова теорија тачна у основи, ипак има у дну наше душе једна животињска која се зове савест, правичност, названте је како хоћете и која увек покаже свој карактер... На крају крајева, можда је ипак то она, која ме приморавала да признам да је г. од Вендеја ипак добар човек...»

Помоћу ових софизама и проија, Хапри Лик је се трудио да се одупре симпатијама које су му удилале у пркос свему овоме, врлине г. од Вендеја. Ах! како би он волео да пронађе какву мрљу на овој чистоти, какав недостатак овом савршенству!

Једнога јутра он нађе претсобље препуно света; Гаспар слуга, рече му, када су били сами у трпезарији:

«Господин гроф је опет ноћ провео ван куће. То нема смисла!...

— Наставиће се —

Илустрационо Време

Бр. 28 - год. II - 11. VII. 1931 - цена 5 дин.

Н. В. Краљ на југословенском дербију

Са свих страна

У исто време са маневрима на земљи у Енглеској су одржани и маневри у ваздуху
Наша слика приказује дефиле најновијих бомбардера

Са енглеских ваздушних маневара

Сишање шројце авијатичара изабраном
чији су апарати „оборени“

Развој кућаћег косића од 1900-31 г.

Два леја вајер-пола шима у Енглеској

Освећење нове железничке станице у Милану

Нова палата Радничке коморе у Новом Саду

У недељу, 5 јула, извршено је свечано отварање нове палате Радничке коморе у Новом Саду. Нова палата налази се на Булевару Краљице Марије и претставља једну од најмодернијих грађевина у Новом Саду. Висина главне куполе је 34 метра, одакле се има диван изглед на цео Нови Сад, Петроварадин и сву околину. Палату је пројектовао познати наш архитекта г. Драгиша Брашован а градио је арх. г. Милан Секулић из Београда.

Свечаном отварању присуствовали су најугледнији претставници државних, војних и цивилних власти као и изасланици свих радничких комора и радничких организација из Југославије.

Нова палата Радничке коморе

Радојка слуша Радион.

Лепа та мала кутијица, из које се чује тако дивна гласба, толико весели Радојку. Она је називље својим Радионом, „јер сама свира“. Мала Радојка, наиме, замењује радио са Радионом, о коме зна, да сам пере и да без труда и муке чисти рубље, дајући му белину снега.

ШИХТОВ РАДИОН
ПЕРЕ САМ
И ЧУВА РУБЉЕ
ЗАЈАМЧЕНО БЕЗ КЛОРА

Госћи и изасланици на свечаном отварању: Изасланик команданта армије, пуковник г. Лазећ, бан г. Николић и председник општине г. Др. Бороша

Једна усјомена са Солунског фронтира

Сарајево посматрано из њемачког леша

Неколико официра прве армије у Бачу (с лева на десно) В. Тодоровић, конич. пуковник, Милан Николић, судиј. пуковник, сада бан Дунавске бановине, др. Јов. Хаџи-Васиљевић, генерал, Јевр. Дамњановић, генерал, Душан Трифуновић, бив. Министар војске и мајор М. Маринковић, пенз.

Посећа енглеских министара Берлину

Енглески председник владе г. Макдоналд и министар спољних послова г. Хендерсон долазе у Берлин 17 јула, да врате посету својим немачким колегама. Они ће том приликом провести крај недеље у дворцу Хубертуштоку. Пошто је тај дворца својина пруске владе то ће дужност домаћина вршити председник пруске владе г. Браун.

Нова мода за мушкарце

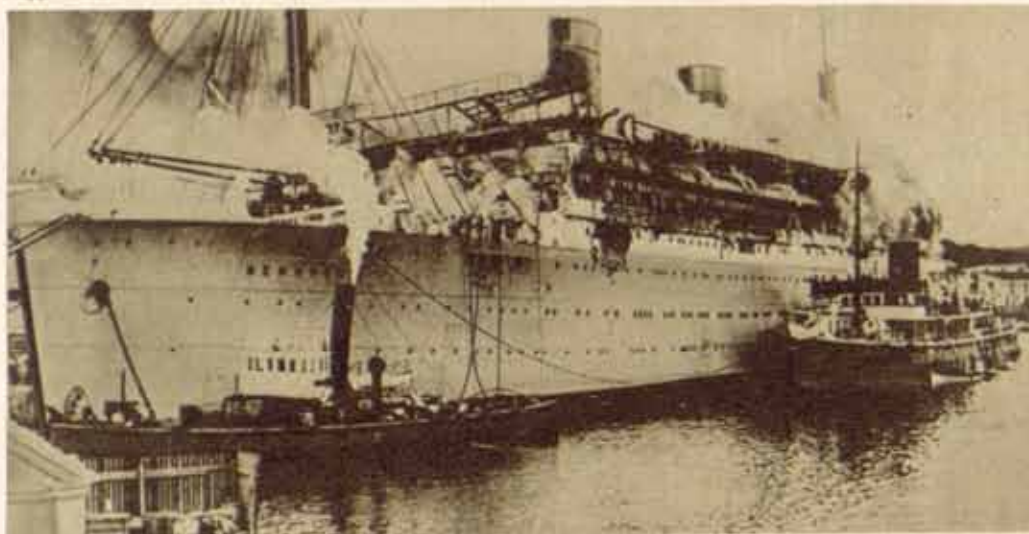
Енглеско друштво за реформу летњег одела изабрало је овај тип вечерњег одела, као најпогодније за летње врућине.

У Египћу се продаје вода

Један Египћанин је пронашао леп извор прихода. Пошто се тамо тешко долази до воде, то је он отворио «радњу» на улици, и продаје воду, јер је имао срећу да пронађе бунар.

„Бермуда“ у пламену

Прва слика пожара луксузног америчког брода, која је стигла у Европу.

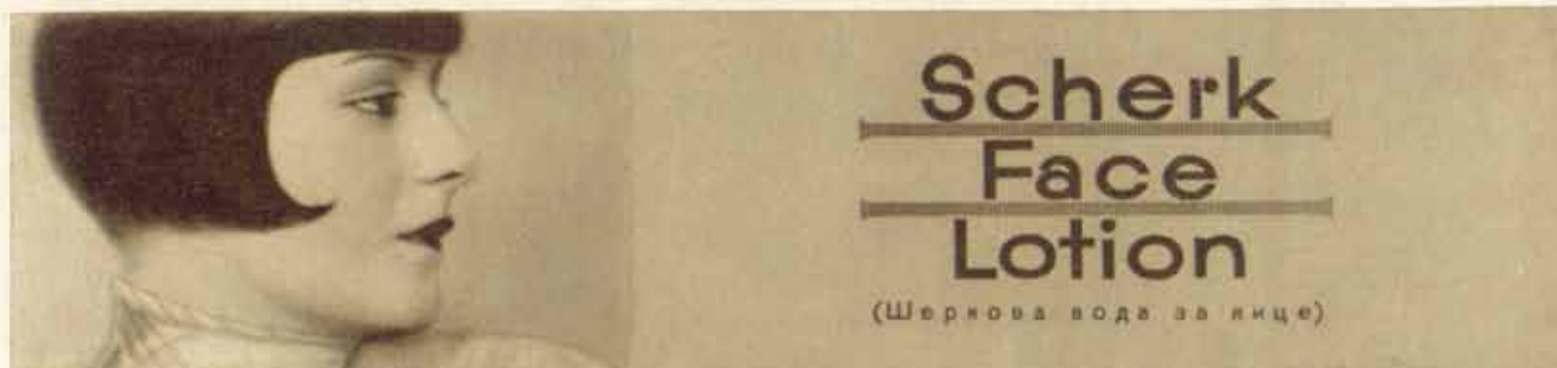
Брод који не може да потоне

Француски инжењер Шартрен пронашао је један брод који не може да потоне. У присуству многобројних званичних личности тај је брод приказан на Алијсу поред Вишна.

Тко хоће имати чисти тен?

за тога постоји

Она продире до дна пора, растапа и чисти темељито, а кожу освежује и оживљава. Не употребљавају је узалуд дневно хиљаде, дапаче и господа. Господа приповедају нам, да Шеркова вода за лице након бријања зачудно ублажује и разњежава лице: Тако је у истину. Тко хоће да имаде чисти тен, мора своје лице отрти у јутро и на вечер са „Scherk-Face-Lotion“ (Шерковом водом за лице)

Мустру за пробу

добијете бесплатно, ако овај оглас са Вашом адресом пошаљете на Ф. Баугут, Загреб, Гундулићева улица 9, и писму приложите поштанске марке од дин. 1.50

„Мис Јапан 1931“

Званична слика г-це Химлилео Ацука, коју је нарочити жири изабрао за најлепшу жену Јапана.

Једна смела шоалеша за илажу

Кућаћи косћим који илаши морске сћановнике

Једна млада американка лансира костим од краљушти.

Наше слике

Четврти југословенски конгрес трезвености

У недељу, 5 ов. мес., пре подне одржан је четврти југословенски конгрес трезвености у великој дворани нове зграде Универзитета, која је том приликом била свечано декорисана. Још пре 9 часова дворана се испунила делегатима кола трезвености из свих крајева земље и била је дупке пуна, док се на галеријама тискала велика маса публике.

Отварању конгреса присуствовали су: изасланик Њ. В. Краља, генерал господин Вељковић, Његова Светост Патријарх Варнава, претставник г. Претседника Владе инспектор г. Ђока Ђорђевић, заступник над-

бискупа г. Родика г. Петар Влашић, заступник Религ. ула Улеме имам г. Адић, претставник Врховног Рабина г. Моша Калеф и бројни претставници свих министарстава и бановина. На конгрес су дошли још г. др. Јовановић-Батут, претставници Трговачке коморе, Централног хигијенског завода, Поликлинике Централног хигијенског завода, Средњешколског одбора, Народне одбране, Југословенског професорског удружења, Црвеног крста, заступници друштва «Кнегиње Зорке», Материнског удружења, Женског друштва, Кола српских сестара и многи други изасланици хуманих друштава.

Конгрес је отворио универзитетски професор, г. др. Драго Перовић из Загреба, који је одмах дао реч Њ. Св. Патријарху Варнави.

Њ. Св. Патријарх одржао је кратак говор, у коме је истакао значај идеје трезвености и трезвењачког покрета у Југославији, а нарочито добре особине оваквог васпитавања. Говор Њ. Св. Патријарха поздрављен је дугим аплаузом.

Затим је претседник конгреса, г. др. Перовић, топлим речима поздравио све присутне. Његов говор праћен је дуготрајним плескањем.

За време конгреса

Делегати из хришћанских

У прошли уторак про- путовао је кроз Бео- град принц Бибеско

Принц Бибеско и г. Замбони директор
„Сидне“

У уторак, 7 ов. мес., по подне у 6 часова допутовао је једним путничким авионом ваздушног друштва «Сидне» принц Жорж Бибеско, претседник међународне авијацијске федерације. Принц Бибеско пошао је рано ујутро из Париза, тако да је већ у 6 часова стигао на аеродром. Принца Бибеска сачекао је на аеродрому директор «Сидне» г. Е. Замбони са члановима друштва.

Упитан о највећим светским утакмицама за Шнајдеров пехар, које ће се ускоро одржати у Енглеској, принц Бибеско изјавио је: да ће се на овом утакмицама остварити давно очекивани рекорд од 1000 километара на сат. Он мисли да ће ове године Енглеској бити велики конкурент Француска, која ће на ове утакмице изаћи са специјално конструисаним апаратима.

Освећење основне школе у Вишњици

Прошле недеље освешена је основна школа у селу Вишњици. Освећењу је присуствовао изасланик Њ. В. Краља и Министра просвете.

Жетва

Са посеће енглеских крстарица Килу

4. о. м. енглеске крстарице „Dorsetshire“ и „Norfolk“ посетиле су први пут после рата немачку флоту. Наша слика приказује енглеског адмирала Аслеја Рустона како врши смотру почасне чете на немачкој крстарици.

Црквена вратица од сребра и бронзе

Чувена римска базилика Светог Павла добила је ових дана нова врата од чистог сребра и бронзе.

Учиће се исправно крдаши на зраку и сунцу

т. ј. натрљајте чврсто своје тело пре сунчања и то кад је оно сухо са

NIVEA-CREME

NIVEA-ULJE

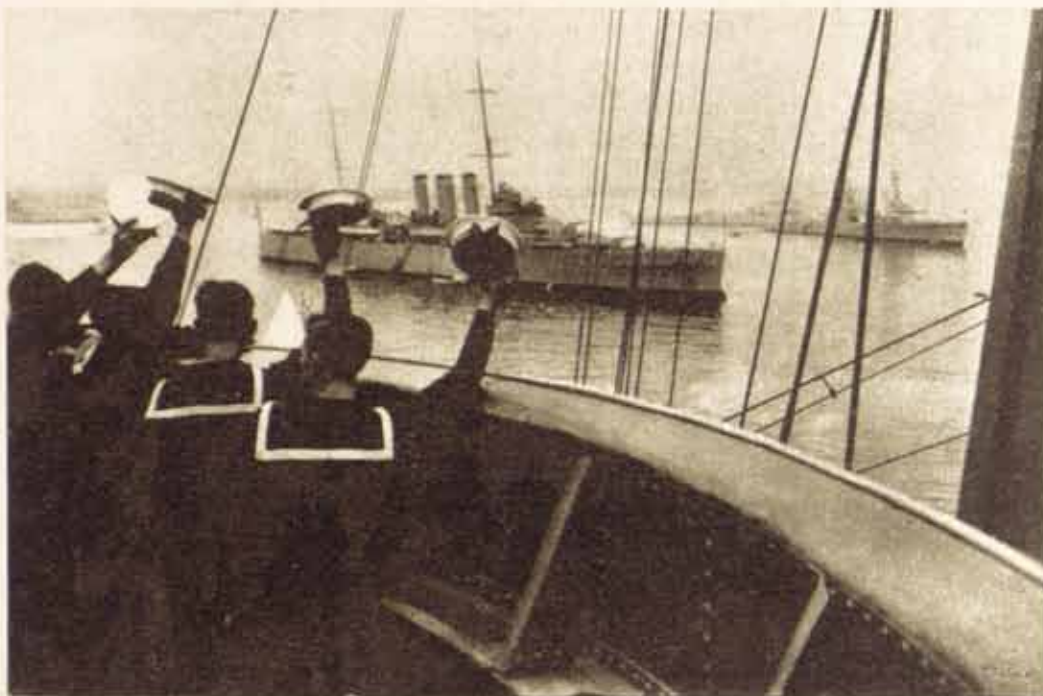
уље за
кожу и
масажу

Обоје садржавају — једино своје врсти — Еуцерит састојину за негу коже, обоје смањују опасност сунчанице, обоје потамњују пут и код наоблаченог неба. Nivea-Creme охлађује Вас код врућине. Nivea-Ulje брани Вас код неугодног времена од хладноће, а тиме и од прехладе.

Nivea-Creme: Дин. 5,— до Дин. 22,—

Nivea-Ulje: Дин. 25,— и Дин. 35,—

Промет у Југосл. P. Beiersdorf & Co. d. s. o. j. Марибор, Грегорчићева ул. 24.

Први сусрет немачких и енглеских бродава после рата у Килу.

Освећење Вилзоновог споменика у Познању

Четвртог јула освећен је у Познању у Пољској споменик бившем председнику Сједињених Америчких Држава покојном Вилзону. На обу свечаност допутовала је и Вилзонова удова у пратњи своје нећаке и америчког сенатора г. Баруха.

Соколске свечаности у Бања Луци

На 27 и 28 јуна целокупно сокољство Бос. Крајине приредило је успео слет у Бања Луци. Слет је успео не само ради обилног програма и посете — него, успео и по самом извођењу.

Све категорије сокољства, од најмање деце, до чланова и сеоских чета и војске изведене су на свеопште задовољство.

Нарочито је импозантно било видети сеоске соколске чете како сложено и снажно наступају.

Нека неодолјива снага и одлучност виде-

ла се на препланулим и коштатим лицима наших сељака-сокола. Кроз масу света је прошла нека јежа и из хиљаде грла пролорили су се узвици дивљења. У тим нашим сељанима видела се снага, одлучност и храброст и ми, који смо гледали њих, ударили смо у одушевљењу и дугу френетичну вику. И у тим покланима и у одушевљењу видела се нека поузданост и снага...

И долазак војске и њене сложне вежбе појачале су одушевљење, те су поздрављене дугим аплаузима и клицањем.

Нарочито је лепа била завршна слика, која представља војника са заставом — симболом слободе — како поносно стоји на раменима својих другова, док око њега стоје у стрељачким редовима остали другови — борци и опомину свакога, који покуша непријатељски да се приближи, да то за њега значи смрт... А за цело време музика је свирала химну. Све се ово мешало — и чудна тишина пуна неке побожности и сампоуздања простирала се и ширила по великој мази света...

Чело њаворке, генерал-соко г. Лазаревић

Вежбе чланова

Нарашћајци са заставицама

Сеоске соколске чете и њаворци

Са веслачких утакмица за првенство Југославије

У суботу, 4 ов. мес. одржане су веслачке утакмице за првенство државе на Сави више Чукарице. Учествовали су клубови: Гусар (Сплит), Гусар (Загреб), Дунав (Панчево), Смедерево (Смедерево), Београд и Боб (Београд), пред лепим бројем гледалаца.

Сплитски Гусар освојио је првенство државе у осмерцу и у сва три дубла. Панчевачки Дунав обадва четвртица а Боб скиф. За цело време такмичења Гусар (Сплит) се је показао као недисциплинована momчад, што је изазвало негодовање код публике, која их је на крају извиждала.

„Дунав“ (Панчево) првак државе у четвртици

Н. В. Краљ присуствовао је освећењу темеља Своје задужбине, Дома средњошколаца

У недељу, 5 ок. м., је на свечан начин обављено освећење камена темеља Дома средњешколске омладине, задужбине Н. В. Краља.

Освећењу је присуствовао и Н. В. Краљ. Н. В. Краљ дошао је пратњи маршала

Двора, генерала г. Димитријевића. Осим тога свечаности су присуствовали министри г. г. Божа Максимовић, Б. Јевтић, председник Општине г. М. Нешић и више других истакнутих личности.

Освећење је извршио прото г. Поповић.

Н. В. Краљ присуствује освећењу камена темеља

Прослава десетогодишњице Соколског друштва у Краљеву

28 пр. месеца Соколско друштво из Краљева прославило је десетогодишњицу свога постанка. На слици у средини седи брат Владимир Новак, начелник сокола у Краљеву — под чијим је вођством Соколско друштво у Краљеву јако напредовало. Остали на слици су чланови вежбачи, који су и осниваоци истог друштва.

Једна скица вашег живота

**„ВИ МОЖЕТЕ ВАШЕ БРИГЕ
РАСТЕРАТИ“**

каже чубени астролог.

Једна скица или опис живота је за једну паметну особу исто тако важно као за морепловца компас. Зашто желите живети са забезаним очима ако можете помоћу једног писма добити тачне информације, које могу помоћи ка срећи и успеху.

**БЛАГОВРЕМЕНО УПОЗОРЕН ЈЕ
БЛАГОВРЕМЕНО И ЗАШТИЋЕН.**

Prof. Roxroy каже Вам како ћете имати успеха, које су Ваши побољни и неповољни дани, када да почнете ново предузеће и да пођете на пут, када и с ким ћете се венчати, када да прабите инвестије или да се бацате у спекулације. Све ово и још много што шта може се из ваше животне карте читати.

Mme. E. Servagnet, Villa Petit Paradis, Alger каже: „Ја сам са својим хороскопом потпуно задовољан, који ми са невероватном тачношћу открива прошле и садашње чињенице, сабршено тачно назначује мој карактер и моје зарађено стање, дискретно откривајући моју будућност, додавши драгоцене савете. Посао Prof. Roxroy-а је савршен.

Да би и Ви добили кратак опис Вашег живота бесплатно, потребно је само да назначите тачан дан, месец, год. и место Вашег рођења. Пишите читљиво и безусловно својеручно Ваше име и адресу и пошаљите Ваше податке одмах на Prof. Roxroy-а. Ако желите можете прикључити Дин. 10.— у банноти (не збечи новца) ради покрића трошкова марака и писања ит.д. Адреса: ROXROY, Dept. 3510 Emmastraat 42, Haag, (Holland). Марке на писму за Холандију Дин. 3.—

Н. зн. Prof. Roxroy не разуме српско-хрватски, и зато је приморан да одговори немачки (или француски или енглески, ако је пожељено).

Најбоље је претплатити се на Илустровано Време

Јер док за сваки број плаћате
5 динара

докле вас стаје један број у претплати:
ОД ЈЕДНОГ ДО ТРИ МЕСЕЦА 4.— ДИН.;
НА ШЕСТ МЕСЕЦА 3.65 ДИН.;
НА ГОДИНУ ДАНА 3.50 ДИН.
а специјални свечани бројеви са бишом
ценом стају исто.

СПОРТ

Вратар Славија покушава да захвати криво али му то не долази за руком

Лака победа плавих

Славија је изненадила у негативном погледу.

Славија, која је успела да потуче црвене и црно-беле наишла је овога пута на расположене за игру плаве. И плод тог расположења је гласио 6:0. Ни најватренији присталица није смео да помисли да ће његов љубимац овако осетно да порази оштре сарајлије. Плави су изишли без Вујачићевих, Борђевића и Арсенијевића а то доста значи. Њихове замене су овог пута задовољиле у сваком погледу. Б. С. К. је играо ефикасно и без нарочитог напора. Нарочито су били расположени за игру и за голове Тирић и Марјановић. Они су овога пута имали свој дан и играли како су хтели. Било је готово немогуће зауставити их и готово сваки њихов продор значајно

је гол. И одбрана је овога пута играла беспрекорно. Газари није имао посла и седео је т. ј. стојао беспослен за све време игре. Браничи Радовановић и Тошић дали су једну одличну партију.

Дамјановић на халфу пријатно је изненадио својом паметном и корисном игром. Петковић је такође играо одлично. М. Јовановић одличан у разарању, овога је пута био такође добар и у додавању. Остали су задовољили. Славија је играла очајно слабо, поред тога и грубо. Једини људи који су задовољили били су браничи.

Судио је г. Пејић добро.

тиска и понова опседају врата скопљанаца. До краја лака надмоћност гостију али се резултат не мења. У другом делу црвени већ у 7 мин. дају и други гол 2:0. Домаћи се прибирају и читавих 10 минута наваљују на врата гостију али гол не пада. Тек у 30 мин. Наумовић успева да спасе част. Сада је игра уједначена али црвени из једног продора успевају по Кесићу да повисе на 3:1. Мало затим крај. Судио је г. Јојић добро.

БАЧКА — П. С. К. 3:1 (2:1)

Бачка је успела да узме домаћину два

Бранич гостију беспрекорно чисти:

ЈУГОСЛАВИЈА — ЈУГ 3:1 (1:0)

Скопљанци су дали одличан отпор црвенима али су морали да подлегну већем искуству и рутини гостију.

Црвени су овога пута били опрезни и нису дозволили да буду изненађени. Одмах у почетку они наваљују и већ у 5 мин. дају гол. Публика искрено поздравља успех црвених. Домаћи се прибирају и наваљују али одбрана црвених чисти на време нападаје домаћих. Црвени се ослобађају при-

бода прилично срећно. П. С. К. је дао не-ефикасну игру. Судио је г. Мојић слабо.

ВОЈВОДИНА — СЛАВИЈА 3:1

Славија је дала у првом делу лепу и технички дотерану игру. Успела је да буде надмоћнија и да оде на одмор са 1:0 у њену корист. Војводина је играла растргано и без система, са приличним пехом у пуцању. У другом делу Војводина се нагло

Олдбој у унутрашњоси

28 пр. мес. одржана је пријатељска реванш утакмица између Олдбоја С. К. Јединства из Параћина и Хајдука из Јагодине. У првом сусрету успели су Хајдуци да сигурно потучу неспремне колеге са 4:0. У реваншу Јединство их је прегазило са 5:0 и тиме им вратило мило за драго, плус још један комад више. Колико да кажу да су бољи.

Вратар гостију брани једну високу лопту поправља и успева да да три гола и тиме осигура победу.

САШК — СОКО 2:0 (2:0)

Почетни ударац имају домаћи али београђани узимају лопту и прелазе у напад.

Макс Шмелинг осмисаје првак света

Немац Макс Шмелинг после сигурне победе над американцем Стриблингом остао је првак света свих категорија. Шмелинг је био у сјајној форми и успео да туче Стриблинга техничким нокаутом, наиме Стриблинг је одустао у 15 рунди.

Госпођа Шмелинг, мајка славног боксера, слуша преко радија ток борбе између њеног сина и Стриблинга. Позади ње је менаџер Шмелингов и кућни пријатељ г. Паул Дамски.

Соко успева да читавих 20 минута задржи своју надмоћност али до гола не може никако да дође услед пеха и неумешности своје навале. У 30 мин. домаћи туку по Сиберу слободан ударац са 40 метара. Лопта отседа у мрежу испод саме пречаге, тако да је Смиљанић у немогућности да интервенише. Три минута доцније Геџ пописује на 2:0. У другом делу Соко наваљује али услед очајно слабе игре предњег реда не може да спасе ни част.

Судио је г. М. Поповић добро.

ХАЈДУК — ХАШК 2:1 (1:0)

Близу 3000 гледалаца присуствовало је овој бурној утакмици. У првом делу игра је равноправна. У другом пак Хашк је надмоћнији али не може да ту своју надмоћност изрази у головима.

Судио је г. Кап објективно.

Бонхџер победник са југословенског дербија са јахачем Вондром. Својина г. Ђ. Дунђерског

Мушна онага

чије попуштање је последња недобољна функционисања жлезда са унутрашњом секрецијом и нестације хормона. Дакле телу је потребна помоћ добијањем хормона. У сексуалхормонпрепарату.

Оназа

по сексуалном истраживачу, тајном саветнику М. У. Др. Л. Лахулену сједињене су најважније материје против импотенције, сексуалне неурастеније, душевне и физичке изнатоности и старења пре бремена.

Поступајући, по њома се сексуалхормони у Онази добијају и одржавају као јединствен заштитица је законски немачким државним патентом и то објашњава светски глас Оназе која је у многим тешким случајевима показала своје дејство, где су други препарати остали безуспешни.

Данас шибљено поново 500.000 пробних наметитица онага који још не знају за Оназу, да бисмо их обавестили о медицинској вредности Оназе, сем тога шибљено беома интересантну лекарску литературу са хиљадама признања од лекара и благодарних потрошача, на пошљају од 5 дин. за поштарину преко

Radlauer Kronenapotheke
Berlin, W.44, Friedrich str. 160

Г. Жил Рима, председник Међународног фудбалског савеза, француског фудбалског савеза и националног спортског комитета у Француској, одликован је од француске владе легијом части.

За титулу првака Европе тешке категорије у боксу бориће се првак Француске, Морис Гризел и првак Белгије, Пјер Шарл. Сусрет ће се одржати 2 септембра. Место још није одређено.

Ошо Пелцер шренира

Ошо Пелцер, познати немачки шркач, налази се у Лондону. Слика приказује Пелцера за време шренинга.

Васко де Гама, првак Рио де Жанеира, који се налази на турнеји по Шпанији, тучао је у реванш утакмици чувену Барселону са 2:1.

У Штохолму је Шведска тукла Финску са 8:2.

Шмелинг, сјајни победник Стриблингов, примио је позив Микеј Уолкера, који треба претходно, 22 о. м. да укрсти песнице са Шаркијем у Ебед Филду.

Ойленац

Задужбина почившег Краља Петра — црква на Ойленцу

У срцу плодне и плодноносне Шумадије, колевке Слободе нашег Народа, Пијемонта Српства, 85 км. од Београда, на главном путу Београд — Крагујевац — Краљево — Косовска Митровица, — уздиже се вели-

последњих победничких ратова најзад, на рушевинама више царстава, подигне на здравим темељима народне Слободе, Једнакости и Слоге неразорици Дом Југословена, који су данас без мало сви слободни, ује-

дињени, сложни и непобедими, одали си-
нови своје Отаџбине, за коју су готови дати
и последњу кап крви своје.

У овој цркви, коју је подигао Краљ Ср-
бије, а довршио Његов примерни Син, Краљ

Пергола између „сељачке куће“ и виле
Њ. В. Краља

Југославије, Александар I, нашли су Вечног
Мира и још два важна чиниоца Слободе
Српског и Југословенског Народа: неумрли
Војда Карађорђе и победоносне, непријатеља-

Вила Њ. В. Краља

„Сељачка кућа“ за принчеве и госице

чајствени Опленец са
издалека видљивом им-
позантном црквом Св.
Борђа, Задужбином и
вечном кућом Блаже-
почившег Краља Пе-
тра I Великог Ослобо-
диоца, коју је Стари
Краљ — Мученик и О-
светник тужног Косо-
ва, подигао у знак
Владарске захвалности
Свемогућем, који је
Његовом Народу, че-
лених мишлица и неса-
ломљиве воље да живи
у Миру, Слободи и Ра-
ду, помогао да се о-
тргне испод ропског
јарма туђина и да,
кроз надчовечанске на-
поре, патње и исполни-
ске борбе у неколико

Један део винограда са вилом Њ. В. Краља, црквом и павиљоном

ским зрнима и сабља-
ма изрешетане Заставе
пукова наше храбре
војске, које и данас чу-
вају вечну стражу дво-
јици Осветника Косо-
ва, у чијим су се ру-
кама за време њихо-
вих живота неустраш-
ливо виле и свуда, где
год су се појавиле, по-
беду за победом одно-
силе.

Ту, у сенци кесте-
нова, липа, китњастих
багремова и осталог
шумског дрвећа, опко-
љена са свију страна
засађеним мирисним
цвећем, а са источно-
јужне стране грозним
виноградом, — налази
се летња резиденција

ЛИЛА КРЕМ

За дан и ноћ је идеално средство за негу коју ли-
па. Након кратке употребе дају свежину и меко-
ћу пути. **Да очувате пут и лице**
од сунчаних пега, када дође топло пролетно
сунце, употребите правовремено Лила крем и
сапун. **Да предусретнете** штетни
усплив ваздуха, ветра на путу и лицу употреб-
љајте испробан и познат Crème de Lilas, сапун

и пудер
Једино прала и нефалсификована из апотеке
„Црвеном крижу“ Л. ГАЈЕР, ЗАГРЕБ

Издања број 79. * Прекопута Пејачевићева трга

нашега Краља и Његове Узвишене По-
родице.

Кад заврши обиље важних и заморних
државних и народних послова, наш Краљ,
праћен Њ. В. Краљицом, Њ. В. Престо-
наследником Петром и Њ. Њ. В. В. принчеви-
ма Томиславом и Андрејом, — повлачи се
у ову питомицу и тишину, одмарајући се
од прошлих и челичећи Своје драгоцене
живце за наредне државне и народне по-
слове.

Слабе су речи, још слабија слова — да би
смо њима могли потпуно верно приказати
неизрециво лепу слику природних лепота
нашега Опленца и цркве на њему, у којој Ве-
чан Сан сивају два великана нашег народа:
Вожд Карађорђе и Краљ Петар са Заста-
вама наше војске, чија ће дела и патње

Део башће пред источном терасом виле Њ. В. Краља

Дирекција имања

Кухиња

захвални синови Југославије знати достојно
да чувају и поштују.

Ово неколико слика уз овај мали нагис
потврдиће наше наводе, приказати делимич-

но лепоту Опленца и Краљеве Задужбине
на њему, као и неминовну потребу да сва-
ки члан наше заједнице посети Тополу и
Опленца, да се поклати сенима Великих О-

слободилаца нашега Народа и славом ове-
чаним Заставама, које су у рукама српских
витезова извојевале дефинитивну Слободу
нашем целокупном Народу.

Пешачка стаза за цркву

Павиљон пред вилом Њ. В. Краља

Мајка и син на купању.

Украли нам Мишка!

(Девети наставак)

48.

Страх да га не познаду!

Воз сена је оставио, а кочијаш га није приметио. Сад потрча пољем што је брже могао; али сад поче да се брине како ће преко језера да пређе те да доспе кући — код тате и маме?

Наједном угледа путем једног чичу и његову жену. Опет се уплаши да су они можда чули како је он од младог краља побегао, па да га не задрже. А како је у тај мах био близу једног кућног улаза, он шмури унутра (сав срећан што га нико није видео!) — да ту причека док они прођу, па ће после у име Божје даље.

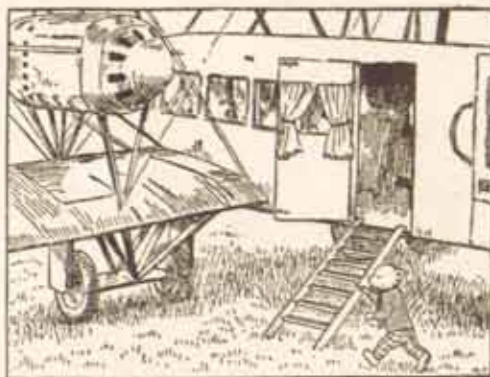

49.

Изненађење.

Место где је Мишко отчао да се сакрије од света што је онуда пролазило — било је пуно натучено пртаља, куфера, фудбалских и лаунтениских справа. «Где сам ја сад ово доспео?» зачути се Мишко. «Какво ли је ово место? Да кажем железничка станица — није станица, јер нигде не видим железничких шина!»

Гледа тамо, амо, да неког запита, — али нигде никога! Шта ли то може бити? Док на једној бали не примети адресу неког господина, а испод тога пише: Ваздушна Пошта — Лондон — Беч — Београд. Ах, да му је да како и он са тим врећама доспе у аероплан, очас би био код куће! «Ваздушна Пошта» прочита он то значи да ће сад нека господа да путују кроз ваздух — испод облака!

50.

Једна смеца мисао.

Затим изири иза угла па се много изненади кад тамо угледа један нов новца аероплан. «Охо», помисли Мишко, «па ова небеска хала иде право у мој занечај». Затим он рече сам себи: «Е, Мишко, сад ил никад!» (А ту око њега није било никога) «Да скочим ја сад у тај јероплан, да се завучем тамо негде у угао, па да летим кући, Бога молећи...»

Он је знао шта је аероплан: Док лан о лан, може да се створи код своје куће. Затим примети неке степенице, које су биле притврђене за аероплан, и преко којих су се путници-летачи пењали у авионске просторије.

51.

Мишко путује као зец-забушант!

Кад се Мишко нађе у аероплану, он поче да се осврће и да разгледа како је тамо унутра. Загледао је и закиривао у све бунаке и заклопаче, и чудио се оној згоди и оној лепоти. Али једино место где би се он као «бесплатан путник», или што кажу: као зец-забушант, — могао сакрити, то је било испод једне велике плетене фотеље.

Он се згури и подвуче се под њу. Једва стиже да то непримећено учини јер у један мах чу како се приближавају путници; и они се попеше преко оних басемаха у аероплан.

Он је био сав срећан јер ниједан не седе на фотељу под коју се он био подвучао. Сад се само бојао да неком не падне на памет да помакне његову фотељу с места — јер би га они ту одмах пронашли, па, пошто није платио возицу — Бог зна шта би са њим тамо под облацима учинили!

52.

Мишко се вози у аероплану!

Али се десило да су тог дана само три путника били у авиону. А како је Мишку било врло тешко онако згуреном и стешњеном испод столице, он се извуче из тог заклона па се пажљиво и опрезно обазре око себе у аероплану. Нико га не примети, јер су сва три путника са уживањем посматрали кроз прозор дивоте Божје под небесима.

Лупа авионске машине орила се у облацима да човеку уши заглау. Мишко је знао да путници сад не могу чути шум од његових корака и кретања, те седе на под. Ипак се чувао да га путници не примете па их је непрестано бодрим погледом посматрао. Затим се охрабри, па поче и он кроз прозор да посматра лепе пределе, хладовне шуме и цветне ливаде.

— Наставиће се —

У великој Мечковачкој Шуми, код деде и бабе, живела је, одавно, једна лепа и љупка девојчица, плавокоса Мирка.

Деда није био богат сељак, али су у белој кућници сви били тако задовољни и весели и толико су је волели и мазили, да се мала Мирка осећала као у рају. Бака је за њу измишљала најлепше приче о вилама, па-туљцима и несташној веверици, са мајком је учила да се моли Богу, отац јој је пра-вио свиралу, а деда је по цео дан лутао по шуми, да јој ухвати чворка...

Мирка је била, заиста, срећно дете.

Али, црвени кончић који је добра вила заштитница прела и дању и ноћу пред њиховим вратима, беше се на часах прекинуо. Миркина добра бака разболе се једнога да-на, тешко, врло тешко. Деда је постао за-бринут, мајка је плакала, а отац оде некуд далеко, до врача, да потражи лекарије.

Мирка је одмах разумела, јер јој је то ка-зало њено чисто, златно срце, да баки тре-ба помоћи, што пре. Није само знала како, па је отишла под стару липу, клекла и по-чела говорити молитву, дугу и топлу, из дубине душе, молитву да јој бака оздрави.

Одједном, учинило јој се да је неко изго-ворио њено име. Зачудила се и обазрела. Око ње није било никога, али је на једном пању чула мали чворак и гледао је својим живим очицама, као да је хтео да јој каже да тре-ба да пође са њим у шуму.

— Мирка, шаптала је — сад много разго-ветније — мирисна липа, пођи с њим.

— Пођи с њим, пођи с њим, цвркулала је једна ласта.

— Бака ће ти оздравити, говорила је трава.

— Да, да, потврђивао је отегнуто ђук.

— Бака ће ти оздравити, поновила је Мирка.

— ...оздравити! одјекнула је велика, мрач-на шума.

И ако није знала куда иде и шта треба да ради, Мирка се није премишљала, него је пошла, јер је сад била сигурна да ће њена бака оздравити. Пут јој је показивао, скакућући с гране на грану, њен мали ве-сели чворак.

Ишли су дуго, врло дуго, кроз густе шипраг, преко урвина и потока, тако да је Мирка била већ посустала, кад стигоше до једне дивне ливадице, препуне најразно-врснијег цвећа, кроз које је вијугао пото-чић, бистрији од сузе. Ту њен вођа застале, а застале и она, очарана, јер се тек тада сетила да је дошла у Вилинско Царство.

— Захвати моју воду, захвати моју воду, пресрео ју је поточић, како је још никада нико није пресретао.

— То је лек, то је лек, говорило је шаре-но цвеће, какво она још никада није видела.

— Само брзо, само брзо, зујале су пче-лице гласом који она још никада није чула.

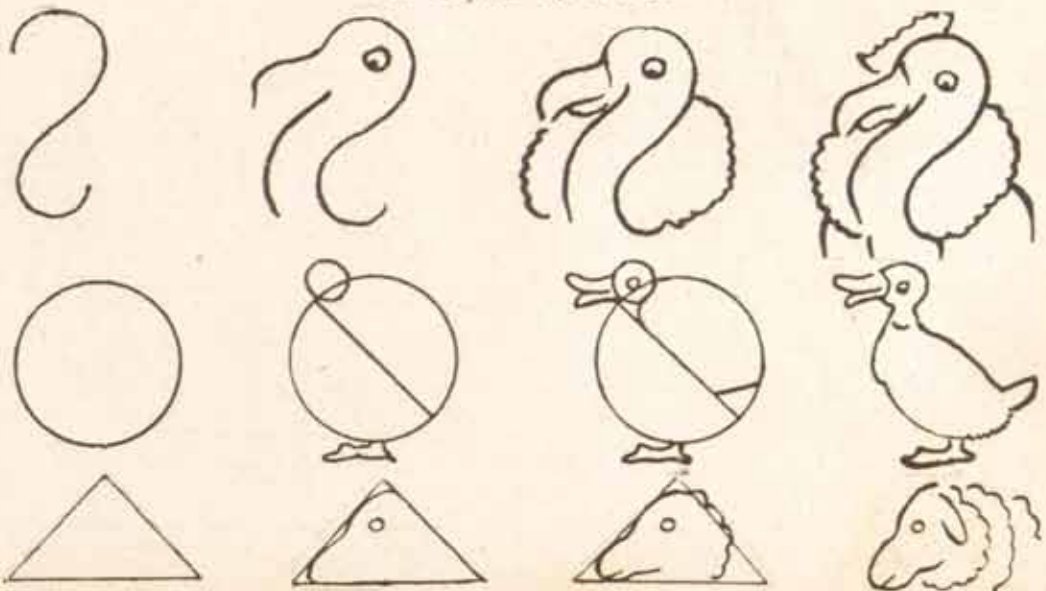
Да, требало је само захватити воде и од-нети баки па би одмах оздравила, али Мир-ка није знала где иде, па није понела ни-какву посуду. Нашла је лек, али га није могла однети, а бака је била тешко бо-лесна. Заплакала је Мирка и поново клекла, док су горке сузе стизале једна другу и ка-пале по мирисној трави.

Баш тада, наишла је краљица Вилинског Царства и чула њену молитвицу. Било јој је жао доброг детета, па јој зато приђе и додирну је штапом, тако да је Мирка одмах заспала, па није ни осетила кад су је виле положиле у колиџа од трске, у која су била упрегнута два брзонога пауна. Разбудила се тек пред белом кућицом, у истом тренутку кад је вила заштитница почела поново да преде настављени црвени кончић, а дочекала ју је оздравела бака, којој је вилинска кра-љица, час пре, у једној лали, донела воде из свога поточића.

Д. У. Диш.

ЗА МАЛЕ ЦРТАЧЕ

У јуну месецу у Паризу влада «велика недеља» која траје скоро 20 дана. Једна од свечаности где се отмен човек мора појавити је утакмица у полу у Багатели. Наша слика приказује неколико манекена великих модних кућа.

Модерна тижама за плажу, са мексиканским шеширом.

Једна тоалета са париских трка.

Шешир од беле сламе, са малим перјем и црним шлајером

Еlegantан црн шешир са цвећем

Једна елегантна тоалета са трка у Лоншану.

ЛИЛА

Скакутала је као суманута по атељеу. Са канабета на фотеље, на ормарић, па са њега као грациозна газела на високи по-
стмент на којем је до мало час стајала не-
помично, више од једног часа, укочена, у-
трнутих удова. Сада пак, у наступу лудог
весела, плескала је ручицама, цикала од
радости као миш и у том лету са предме-
та на предмет ипак је стизала да навлачи
један по један делове свог одела.

Лила је модел. Обичан мали сликарски
модел, који позира за слике једном старом
и већ изгаснелом уметнику, чији су дани сла-
ве већ одавно зашли за хоризонт прошлости
и који сада употребљава своју, некад ча-
робну кичицу само као професионалац да
би себи прибавио насушни хлеб.

Лила има дивно тело, изразито лице, див-
не мисаоне очи и косу бујну и коврџаву,
боје старог злата. Са њеном спољашношћу,
пored другог уметника могла би да има
сјајну будућност и зато како да се не ра-
дује сада, како да не изражава бујно весе-
ље у том дивљачком легћем плесу кад је
њу затражио од њеног маистра, звезда сли-
карског поднебља, дивни и ненадмашиви
Богдан Ловрић, оно чудо од уметника, чу-
вен на далеко са свог префињеног укуса.

Бити модел Богдану Ловрићу! — то је
нешто! Бити близу тог човека за којим лу-
дује цео свет. Инспирисати га на његова
ремек дела. — Гледати увек у његове че-
лично сиве проишне очи. Чути речи из ње-
гових сарказмом оцртаних устију. Имати
увек пред собом ту појаву цуну мушкости
и самопоуздања граничећег са снобизмом.
То је надмашило сва маштања рођена у
склоном фантазијама мозгу мале девојке.

Ето, зато је Лила скакала. Зато се је
Лила веселила али стари сликар који ју је
заболео више но рођено дете само је тужно
вртео главом и ни најмање се није саосе-
ћао њеној радости.

Одобрио је њој. Јесте! — јер ко би могао
нешто да одрекне том велеленим фавори-
ту, али пошто га је добро познавао као
свог некадашњег ученика би му криво до
суза на то мало намиристано љубичасто
писмо које му је за увек отело Лилу. Знао
је какву репутацију ужива Ловрић те му
беше жао своје веселе тичице чија крила
је већ видео у својој уобразиљи поломљена
и згвечена међу финим прстима свог мла-
ђег колеге. Лила је тако наивна. Још њу
није диригоу кал живота и то неискрено
срдњице, плануће одмах неутољивом чеж-
њом спрам онога пред којим падаше и
веће врлине.

Окрените се... тако! — Чекајте, сагните
мало главу на страну... слободно, лежерно!
Неуспешно!.. Немојте кочити вратне жиле.
Овако ћете да се заборите а ја не тримам
да се прекидају сеансе. — Руку овамо...
овамо... — још мало. — Е! Сада је добро!

Мек пријатан баритон млаује Лилин слух
ма колико отсечно и хладно изговара речи.
Као покорна играчка изија своје удове.
Лаки додир финих негованих прстију пре-
леђу преко њене наге коже, јеже ју неизре-
цивом насладом, а очи, оне проишне очи,
изгубише своју јеткост и са задовољством
добиле боју меког сивог самта, те њихов
поглед толико годни поносу малог модела.

Атеље великог уметника, модерно је у-
ређен. Огроман. Пун цвећа, пун футури-
стично гротеског намештаја, засенченим
са прозорима црвеним завесама прозирним
и сјајним као рубин, кроз које сунчеви зра-
ци пробијајући се тврдоглаво купају све
у спектору крваве боје.

Богдан Ловрић је задовољан. Стојећи
пред огромним још чистим платном, др-
жећи у руци палету и кичице, смеши се

угловима устију гледајући малу Лилу, нагу
и дражесну, као античну играчку, прелом-
љену у струку, немоћно опуштене на раме
гавице.

Збиља, једно чудо од хармоније сакри-
вао је у плесени свог класицизма стари и
изгаснели уметник. Са вољом и полетом на-
бацио је скицу угаљем и зграбио боје, ски-
дајући очи са модела тек да их пренесе на
платно. Занесен послом и опијен оним што
се све више и више, рељефније и сликови-
тије рађало на платну није ни мислио на
одмор, а Лила? — С почетка се је смешила
кокетно, чаврљала је о неким глупостима

као мали врабац, после сама фасцинирана
погледом уметника умукла и стајала тру-
дећи се да не поремети став у који је њу
он поставио, јер је чула да модел који је
прекидао, позивајући се на умор, ствара-
лачку нит Богдана Ловрића, дете је пе-
миновно напоље уз дуплу плату за пози-
рање али и уз најстрожију забрану да ма
и када прекорачи праг атељеа. — Зато пре
би пристала да умре ту на високом поста-
менту него да чује грдњу и срибу од свог
ицола.

Време је детело. Десна рука дигнута у
вис утрнула је и мучки иглице пузаше кроз
њу. И врат је болоо неподношљиво. Осе-
ћала је неку муку. Магла јој се навлачила
па очи и онда се је присетила да је узбу-
ђена и узрујана тог јутра уопште заборав-
вила да доручкује. Ох да! То је глад што
јој је очајно сисала утробу. С времена на
време, зеленкаста магла прекривала је њене
очи. Ноге почеле су да клесају. Још мо-
менат, мало напрезање да одржи равноте-
жу и... Лила је се стрављала на под покри-
вен дебелим тенихом.

...Јадна Лила! — Сирото девојче!.. Ви се
не љутите на мене? — Не? — Збиља? Ах
колико сам био бездушан, колико егони-
чан! — Заневши се у рад нисам ни обра-
тио пажњу на вас и мучно сам вас цела
три сата. Три сата без одмора! — Та то је
нечувено! — Нисте се убили? — Не?... —
Јадно моје мачење.

Лила слуша ову бујну речу коју изго-
вара баршунасти глас Ловрића не отвара-
јући очи, одговарајући само климањем
главе.

Боји се да је све то само сан. Да ако по-
дигне трепавице, изгубиће одмах осећај
снажног загрљаја који стеже њена рамена
увијена у меку свилу кинеског шала, да ће
одмах одлетети и нестати опојни мирис
бледо плаве косе која додирује њен образ

и да ће на крају крајева у место нежних
речи чути повик и грдњу за прекинуту
сеансу.

Лежи Лила испружена на меком дивану
и осећа како пријатном топлотом се раз-
лива јако алкохолано пиће, које је њој усво
Богдан у уста, како се одмарају утрнуле
руке и ноге и како срећа и љубав опија
срце и мозак.

...Тог дана мали модел није напустио
стан Богдана Ловрића. А ни те ноћи нити
других кратких дана и дугих ноћи. Фини
ручак којим је њу Ловрић хтео да почаст
за претрпљену муку и пад, био је обилно
заливен шампањцем. Врела крп, младост,
зналачко миловање... и Лила је убрзила
себе међу најсретније створове на свету.

Постала је знаменитост. Постала је чу-
вене личност јер где год се појављивао
Богдан Ловрић, увек уз њега је била и
дивна девојка са златном косом као изва-
ђена из Тицианових слика.

Возала се је на аутомобилима, пружала
је руку на пољубац кнежевима и минис-
трима. Сва француска ривјера само је
говорила о њој, о њеним тоалетима које
беху израђене по шапрту њеног пријате-
ља. Њој су се дивили, њој су ласкали, њу
су оговарали и мрзели. Само стари сликар,
видећи ју тако сјајну и бајну на некој из-
ложби, тужно би одмахнуо главом и раз-
говарајући после под кровом велике куће
у својој мансарди са малом канаринком у
кафеу, рекао је њој замишљено:

— Не плачи Пенито! — Неће она дуго
с њим! Неће дуго Лила, — познајем га ја!
Опет ће доћи код нас, да те храни шеће-
ром и да се натеша с тобом у брбљању и
песми.

...Ах! Како си глупа постала! — Није
тако! Није! Зар не можеш дати свом лицу
израз немог очајања и бола. — Увек један
те исти глупи блажени осмејак. — Досад-
на си!

...Престани, остави те јадне покушаје. И-
деш ми на нерве. Није то, није! — погле-
дај се у огледало! Ова твоја гримаса личи
на све само не на узвишен бол. Глупа си
као гуска Лила!..

Пун досаде и јеткости одјекује глас чу-
веног сликара у атељеу. Бацно је палету,
расуо по поду кичице и окренув леђа сво-
јој другарици, добује претима по прозору.
Запањена и обесхрабрена стоји на поди-
уму Лила. — Шта му је наједном?

А Богдан Ловрић гестом показивајући
јој да се уклони и да се обуче, узео је слу-
шалицу од телефона играјући се немарно
димом од цигарете.

— Ало! — То сте ви Дина! Дођите мо-
лим вас одмах!.. Јесте, као што смо се
договорили. Ни за шта се не брините. Да-
боме!.. Ова моја, више није за позирање.
— Довиђења злато моје, довиђења!

...Скупљена у фотељу, загњурив уплакано
лице међу руке, јенала је Лила.

...Лила, најсретнија девојка на свету.

Смеје се весело стари маестро. Као да
се је подмладио. Брзо спрема и чисти свој
атеље.

— Видиш, Пенито, — говори он канарин-
ки. — Јесам ли ти ја говорио. Ето је. До-
шла је код нас. Сада је још тужна, неће да
нас види, да са нама брбља али не мари!
Оздравиће њено срце брзо и онда... (Лила
је добра девојка)... онда опет ћемо бити
срећни и весели. Певај, певај Пенито, зар
не видиш колико се радује Лилином по-
вратку твој стари газда.

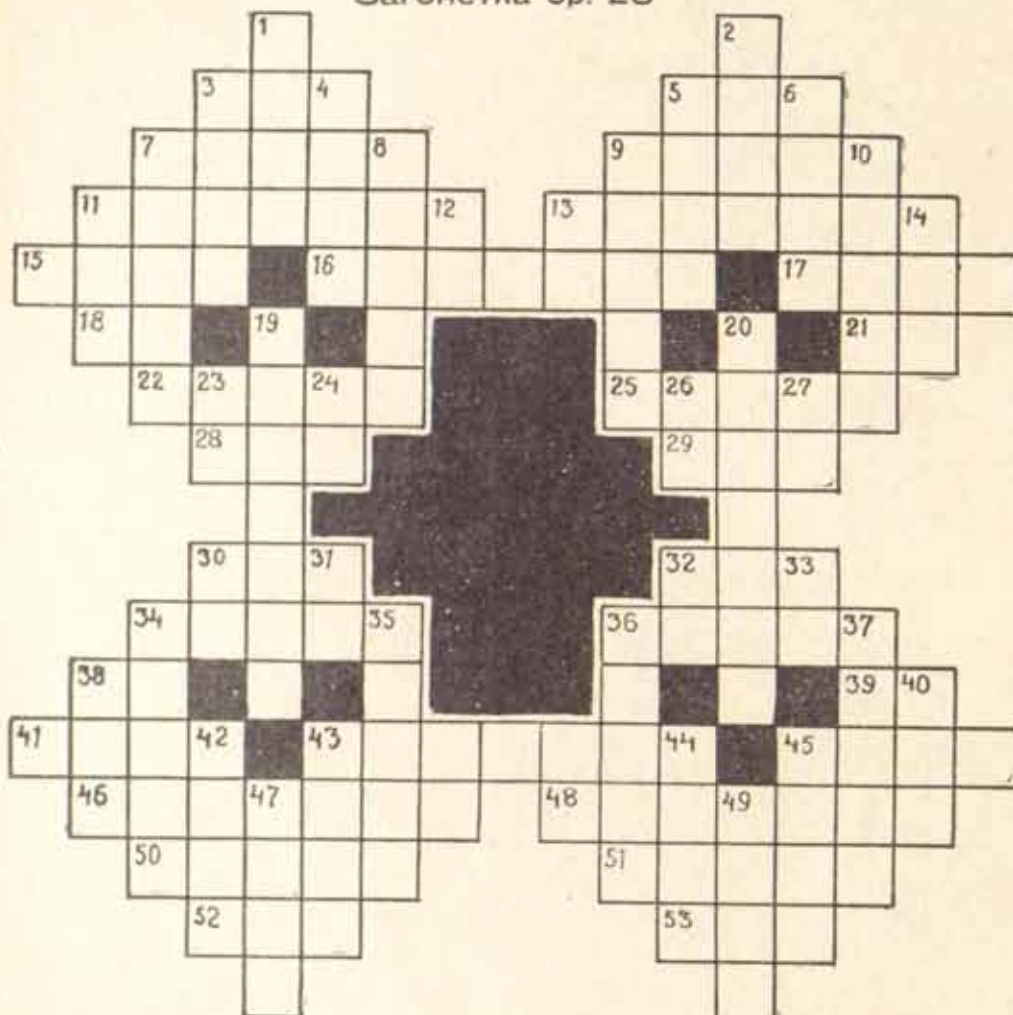
ЗАБАВА

Купон бр. 28

Наградне загонетке „Илустрованог Времена“

Свака наша загонетка биће награђивана са две награде, и да би се оне добиле потребно је да читаоци пошаљу уредништву тачно решену загонетку и да поред тога назначе којој ће тачној одговори бити. Два тачна одговора који најприближније буду предвидели број тачних одговора биће награђени. Уредништво ће одговоре примати за седам дана од дана изласка листа. Закасниели одговори неће се узимати у обзир. На купону треба ставити: Уредништву Илустрованог Времена, и залепити купон који носи број загонетке. Одговори без овог исчека неће се узимати у обзир. Напомињемо да се сваком послатом решењу мора приложити тачна адреса (занимање, место, улица и број куће).

Загонетка бр. 28

С лева на десно:

- 3) сруба, љутња,
- 5) острво у Јеђејском мору,
- 7) покрет који прави човек и животиња при кретању,
- 9) онај који је потчињен сизерену,
- 11) славни тенор (+)
- 13) египатски султан, муслимански јунак из трећег крсташког рата,
- 15) географска карта,
- 16) варош у Турској,
- 17) део земљишта,
- 18) предлог,
- 21) најбољи, првак,
- 22) место у Италији где је закључен уговор с Италијом,
- 25) земљорадник,
- 28) излази из одака,
- 29) није тежак,
- 30) река у Русији,
- 32) птица,
- 34) становник у јужној Русији, татарског порекла који припада војничким колонијама,
- 36) рад,
- 38) скраћеница за слику,
- 39) музичка нота,
- 41) није кос,
- 43) мухамедански пост,
- 45) римски војсковођа и консул,
- 46) додаток,
- 48) краљевина у Азији у старом веку,

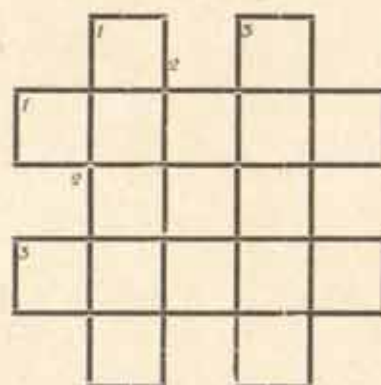
- 50) страна женско име,
- 51) турски узвик,
- 52) мушко име,
- 53) заменица.

Одозго на доле:

- 1) количина,
- 2) одређена количина материје која се ставља лек,
- 3) област у Далмацији,
- 4) река у Југославији,
- 5) свечано,
- 6) прилог,
- 7) острво чувено по најбољем мрамору,
- 8) турско име,
- 9) уметник,
- 10) мера за течност,
- 11) дело од Клути Хамсуна,
- 12) египатски бог,
- 13) музичка нота,
- 14) заменица,
- 19) чувени филозоф, рођен у Амстердаму,
- 20) врста доба,
- 23) пакао,
- 24) коњска опрема,
- 26) страна мушко име,
- 27) разлика у мери,
- 30) предлог,
- 31) предлог,
- 32) упитна заменица,
- 33) предлог,
- 34) име познате филмске диве,

- 35) ред у који се одређују људи и ствари према положају, вредности и т. д.,
- 36) домаћа животиња,
- 37) непогода,
- 38) жетелачки алат,
- 40) прождравац,
- 42) уображено биће,
- 43) израст на гркљану,
- 44) површина,
- 45) оно што тера напред,
- 47) женско име,
- 49) повреда на телу.

Загонетка ван награде XXXVII

Читајући с лева на десно и одозго на доле добијају се речи следећих значења:

- 1) авијатичар,
- 2) дивља звер,
- 3) занатлија,

Решење загонетке бр. 22

С лева на десно:

- 1) Фигаро, 5) Далила, 10) ока, 13) дуг, 14) он, 16) одело, 18) бурек, 20) за, 21) Тен, 23) Ото, 24) бан, 25) Гиз, 26) Омар, 28) Руди, 29) бес, 30) бал, 31) вод, 32) мак, 35) гем, 37) гоч, 38) пан, 39) бар, 41) овал, 45) јеле, 47) Цер, 48) бас, 50) жут, 52) Нил, 53) аз, 54) Марат, 55) Бабел, 57) ас, 58) Кан, 59) зао, 61) Трајан, 62) Јадран.

Одозго на доле:

- 1) Флотов, 2) го, 3) ако, 4) радо, 6) Аден, 7) лук, 8) иг, 9) Амазис, 11) ало!, 12) руб, 15) нем, 17) ето, 19) Раб, 20) зид, 22) набор, 25) гулаш, 27) ред, 28) рам, 33) венар, 34) корен, 36) Ман, 37) гај, 38) Моцарт, 40) Нелсон, 42) вез, 43) пар, 44) туб, 46) лиз, 48) бона, 49) сат, 50) жар, 51) теза, 54) мај, 56) лад, 58) ка, 60) ор.

Нико није тачно решио загонетку.

Решење загонетке ван награде XXXIV

У тој земљи служио је свештеник сунца, јер је ту народ веровао да све добро и лепо долазе од светлости. Али је ту небо било тамно као чађ, а море сиво као пепео.

Али у краљевству које је било одмах до те земље, небо је било сјајно, и море је било весело, а народ је обожавао змију.

Почетак песме у прози «Песма Богу» од Јована Дучића.

Kakvi ће бити људи кроз 2000 година

Kakvi ћемо изгледати ми, управо наши прауници кроз 2000 година, може да буде одлична тема за машту једног фантастичног писца, али исто тако може да буде предмет марљивог научног испитивања. Изостављајући фантазију, ми ћемо изнети у неколико црта оно што веле научници о човеку кроз 2000 година.

Пре свега: кроз 2000 година, у физиолошком погледу, човек се неће много изменити.

Др. Рајхман из Лајпцига примећује да људи од пре 2000, па и 4000 година (као што се види на египатским и персијским мумијама) нису били физиолошки различити од нас: кроз 2000 година људи ће бити опет као ми и, што је најважније, човек ће остати човек, а жена ће остати жена.

Човечји живот, вели др. Рахман, је као морски талас: диже се и спушта; и ако има неки талас већи од осталих, сви један на другога личе. Човечанство има једну тајанствену есенцију која га одржава и оживљава.

Упркос др. Воронова и свих осталих, човечји живот биће врло мало дужи. Срце, плућа и нерви трошиће се више услед сувише развијеног грађанског живота, у коме ће људи морати да се крећу. Али, пошто ће све бити механички усавршено и научно синтетизовано, нестане рђави мириси (карана, бензина, угља, гаса) и ларма (мотора, машина).

Епидемијне болести неће више постојати. Порођаји ће бити селекционисани: нездрава деца откриваће се пре порођаја радиоскопом и неће се уопште дозволити да се роде. Смртност код деце биће сведена готово на нулу.

Само две ствари ће се погоршати: очи и коса. Вид ће све више слабити и лета господњег 4000 нико више неће бити без наочара: мораће да их носе и новорођенчад.

Што се тиче косе, др. Линдеготе, колега др. Рајхмана тврди, да ће жене бити саввим ћелаве, док ће људи, ако се реше да иду гологлави, сачувати мало длака. Њелавости жена биће највише крива козметичка сретства и данашњи системи ондулације.

Што се тиче хаљина... Йуди ће бити све мање обучени, не само због естетских, него и због хигијенских разлога.

Нарочиту бригу задаје научницима прогноза породичног живота године 4000. Немачки научници мисле, да ће брак постати обичан уговор на ограничено време. Родитељска права ће нестати. Материнство ће постати једна врста... државне функције. С друге стране биће јако ограничене и дужности родитеља према деци, о којој ће се највећим делом строго бринути држава.

Лајпцишки научници не верују да ће на свету године 4000 бити много више становника, него ли данас, јер ће црвена, црна и жута раса готово нестати, а бела неће имати довољно јаку моћ расплођавања.

Исхрана ће бити слична данашњој, али много разноврснија, јер ће врло брзим превозним сретствима намиришце из тропских крајева стизати одмах у хладне пределе и обрнуто: банане ће се наједанпут створити на Гренланду, а свежа шницла од белог медведа у сред Африке.

Што се тиче станова, после подизања огромних облакодера, чак до двеста спратова, са аеродромима за авионе, куће ће се вратити на нормалну висину. Архитектура будућности биће јако чудна. Вароши ће бити подигнуте у облику прстена, окруженог парковима и баштама, а у средини ће бити велики аеродром. Аутомобила и

возова више неће бити. Коњи и магарци биће стара преисторијска успомена. Слонови, крокодили, змије, носорози, лавови и тигрови постојаће само у ретким примерцима по музејима. А људи ће имати врло утанчан смисао за музику и математику.

Три ствари неће нестати са земље: вера, љубав и рат.

Човек ће, тако, увек остати човек.

РАЗНО

Жена са 26 имена

Најинтересантнији докуменат Сомерсет Хауса је један тестамент, којим неки Артур Пеппер оставља својој жени око 50.000 франака. Да добије то наследство жена је морала да поднесе, између осталог и крштеницу из које се види да се она зове Ана — Берта — Цецилија — Дијана — Емилија — Фани — Гертруда — Ипатија — Инес — Жана — Ката Лујза — Мод — Нора — Офелија — Кинс — Ребека — Старке — Тереза — Улис — Венус — Винифред — Ксенофон — Јет — Зенус — Пеппер. (—о—)

Штедња америчког краља трустова

Баснословна богатства америчких краљева индустрије и трговине не искључују штедњу.

Пиерпон Морган, славни амерички милиардер, дао је пример о томе у следећем догађају.

Пиерпон Морган, краљ трустова, желео је да има један бисер, који му је један њујоршки јувелир понудио за 5000 долара, али му је та цена изгледала претерана. Он је замолио јувелира да му пошаље бисер кући, извадио га је из кутијце и оставио место бисера чек на 5000 долара. Затим, испунивши други чек на 4000 долара, предао га је свом секретару, наредио му да пође код јувелира са затвореном кутијом у једној руци, чеком на 4000 долара у другој руци, и да му каже:

— Господин Морган неће да плати за бисер више од 4000 долара. Ако не примите његову понуду, наредио ми је да му вратим чек и да вам оставим кутију.

Јувелир је узео чек и не сетивши се да отвори кутију. Захваљујући овој вештини Пиерпон Морган уштедео је 1000 долара.

Један необичан доживљај Фридриха II

Кад би Фридрих Други приметно међу својим гардистима једног новог војника, редовно би му се обратио и упутио увек три иста питања:

— Колико ти је година?... Откад си у војсци... Примаш ли редовно храну и одело?

Један млади Белгијанац, који није знао ни речи немачки, регрутован је у гарду, захваљујући својем високом расту и достојанственом изгледу. Његов командир обавестио га је о трима питањима које ће му краљ упутити и потрудио се да научи напамет одговоре, које је требао да понавља тачно и механички.

Кад је била ревија гарде, краљ је приметио новог војника и пришао му.

На несрећу, Фридрих Други је изменио уобичајени ред питања и обратио му се:

— Откад си у војсци?

— Двадесет и две године, Величанство, одговорио је гардиста.

— Па колико ти је онда година?

— Година дана, Величанство.

— У том случају мислим да си луд ти, или ја.

Гардиста, мислећи да му владар упућује треће питање, одговорио је одмах.

— Обоје, Величанство!

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕВЕРОВАЛИ!

Једини бели Раџа. Чарлс Вајнер Брук, Раџа од Саравана је једини енглески владар поред краља Борђа V. Држава Саравак, која је пространа скоро као наша Краљевина (има око 200.000 квадратних километара), налази се у Малајском Архипелагу. Долазак беле династије на власт је извршен на доста чудан начин. 1839 године су се урођеници побунили против угњетачке власти тадашњег султана. Џејмс Брук, који се случајно нашао ту, путујући својом јахтом, предузео је да умирује народ и то му је тако успешно пошло за руком, да му је понуђен престо, који је он наравно и — примио. Данашњи бели раџа је унук оснивача ове чудне беле династије.

Краљ Луј VII француски, обривао је своју коврцасту браду, — што је толико разбеснило његову супругу Краљицу да се развела од њега.

Краљица се после удала за енглеског краља Хенрија II и однела му као мраз две своје провинције. Луј VII је оспорио те провинције Хенрију II и тако је почео рат који је трајао 301 годину (1152—1453 год.).

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.-, тромесечно дин. 50.-, полугодишње дин. 95.-, годишње дин. 180.-, За иностранство: полугодишње дин. 340.-, годишње дин. 400.-. — Појединачни број 5 дин. — Отласи по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедонице бр. 38.204.-. Редакција и администрација Поењарева 4-6. — Телефон и телеграм „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Предих. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Акц. Друштво Милутин С. Стебановић, Богојабленска 5

РЕКОРД

ГУМЕНИ ПРОСТИРАЧИ
И ТЕПИСИ

Поздрављају Вашем ситану мигу
веселости доје

ПРВА ЈУГОСЛАВЕНСКА
ФАБРИКА ГУМА
Јосифа Чуљковића

РЕКОРД